

Posudek vedoucí bakalářské práce

Mgr.Bc. Jiří Hadaš, MBA, *Národní muzeum pohledem vybraných médií – možnosti a limity médií jako historického pramene, Praha 1918, 70 s.*

Mgr. Jiří Hadaš si zvolil pro svou bakalářskou práci na katedře PVHAS netradiční téma. Odklonil se od písemných pramenů, jimž je na této katedře věnována majoritní pozornost a posunul se k pramenům audiovizuálním, jimž je díky svému profesnímu zaměření dokonale práv. Předmětem, který zvolené mediální prameny sledují, se pak stalo Národní muzeum.

Velká péče je v práci věnována popisu metod, kterými bude matérie zpracovávána a také stanovení hypotéz, které by výzkum měl potvrdit či naopak vyvrátit. Vzhledem k tomu, že je postupováno metodami mediální analýzy (vytvoření kódovací knihy atd.), která není v historických kruzích zcela obvyklá, má zde tento výklad jistě své důležité místo, a pro zvolené prameny je taková metoda samozřejmě jistě adekvátní. Jako doplněk byly prostudovány také některé části registratury NM, ovšem využití písemných pramenů bylo skutečně pouze druhotné, což je možná i při takto specifickém tématu škoda a vlastně se nepodařilo ukázat a využít komplementárnost obou pramenných typů.

Prameny jsou pak charakterizovány celkem vágně, spíše jsou pouze vyjmenovány, stejně jako chybí rozbor použité literatury, především té o Národním muzeu.

Podobná nerovnováha se vlastně prolíná celou prací – autor ví mnohé o médiích a nebojí se to ukázat (jak v rovině teoretické, tak řemeslné), bohužel výrazně méně prezentuje své znalosti o Národním muzeu. Jedno od druhého však nejde v žádném případě oddělit – celá řada okolností, která se projevuje v mediálním obsahu, má relativně snadné vysvětlení v muzejní realitě a v textu práce by se objasnění těchto okolností mělo objevit, když už jsou podrobněji zmiňovány. Příkladem může být zmínka o B. Němcovi (s. 37). Je nepochybně pravdivé, že byl botanikem a politikem, jak autor píše v poznámce pod čarou, nicméně při dané příležitosti byl pozván do NM především proto, že byl dlouholetým prvorepublikovým jednatelem Společnosti NM a s institucí byl touto cestou nerozdělitelně spojen.

Samotný text práce pak obsahuje rozbor pořadů vysílaných v rozhlase i televizi, který je zajímavý, dobře zpracovaný a zřetelně v něm vystupují rozdíly v informování o NM před rokem 1989 a po něm. A dokonce se dočkáme i zmínky o roli NM, kterou sehrálo v kdysi oblíbených televizních přestávkách. Možná trochu disparátně pak působí část o muzeu na filmovém pásu, snad by bývalo bylo lépe ji zařadit jako samostatný exkurz. Vymyká se ve velké většině jednak časovému vymezení práce a také je z mého hlediska sporné, nakolik vlastně zmiňované případy skutečně vypovídají o NM. To je však samozřejmě otázkou k diskusi.

Autor opatřil práci konzistentním poznámkovým aparátem, kterému je možno vytknout občasnou nejednotnost v citacích publikací více autorů.

I přes zmíněné skutečnosti, z nichž některé mohou být námětem k debatě při obhajobě, předložená bakalářská práce nepochybně splňuje nároky kladené na bakalářskou práci na katedře PVHAS, a doporučuji ji proto k obhajobě s hodnocením výborně.

V Praze 28.8.2018

PhDr. Klára Woitschová, Ph.D.